

Δεν μπορούμε να σωθούμε χωρίς την εργασία των εντολών (Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 16 Ιανουαρίου, 2019

Ποιος είναι πιο ανόητος από εκείνον που παρακούει τον Θεό και δεν φροντίζει να αποκτήσει την υιοθεσία του; Διότι εκείνος που πιστεύει ότι υπάρχει Θεός, φαντάζεται για τον Θεό κάποια μεγάλα πράγματα. Γνωρίζει δηλαδή ότι αυτός είναι ο μόνος Δεσπότης και Κτίστης και Κύριος των πάντων, και ότι είναι αθάνατος, αιώνιος, ακατανόητος, απεριγραπτός, άφθαρτος, και ότι δεν θα υπάρχει τέλος της βασιλείας του.

Εκείνος λοιπόν που γνωρίζει ότι ο Θεός είναι τέτοιος, πώς δεν θα τον ποθήσει; Πώς δεν θα φροντίσει να παραδώσει στο θάνατο για χάρη της αγάπης του και την ίδια του τη ζωή, για να αξιωθεί, ας μην πω να γίνει υιός του και κληρονόμος, αλλά έστω ένας από τους γνήσιους δούλους του, που στέκονται κοντά του;

Αν όμως καθένας, που αγωνίζεται και φυλάγει απαρασάλευτα όλες τις εντολές του Θεού, γίνεται, με το να γεννηθεί από τον ουρανό (Ιω. 3:3), και τέκνο του Θεού και υιός του Θεού, και αναγνωρίζεται αληθινά από όλους πιστός και Χριστιανός, εμείς απεναντίας καταφρονούμε τις εντολές του Θεού και παραβαίνουμε τους νόμους του, που για την παράβασή τους θα μας δικάσει εκείνος, όταν θα έρθει πάλι με δόξα και με φοβερή δύναμη, και δείχνουμε τους εαυτούς μας με τα ίδια μας τα έργα ως προς την πίστη βέβαια άπιστους, ως προς την απιστία όμως πιστούς μόνο με τα λόγια.

Διότι η πίστη μόνη της χωρίς τα έργα, μην πλανάσθε, δεν θα μας ωφελήσει διόλου· διότι αυτή η πίστη είναι νεκρή, και οι νεκροί δεν γίνονται συμμετοχοί στη ζωή, αν δεν την επιζητήσουν προηγουμένως με την εργασία των εντολών.

Διότι μ' αυτή την εργασία αναβλαστάνει μέσα μας, σαν ένας άφθονος καρπός, η αγάπη, η ευσπλαχνία, η συμπόνια προς τον συνάνθρωπό μας, η πραότητα, η ταπείνωση, η υπομονή στους πειρασμούς, η αγνότητα, η καθαρότητα της καρδιάς, με την οποία γινόμαστε άξιοι να δούμε τον Θεό (Ματθ. 5:8), αλλά και μέσα στην οποία πραγματοποιείται η παρουσία και η έλλαμψη του Αγίου Πνεύματος· η οποία και μας γεννά από τον ουρανό και μας κάνει υιούς του Θεού και μας ντύνει με τον Χριστό· και ανάβει το λυχνάρι μας (Ματθ. 25:8) και μας αναδεικνύει τέκνα του φωτός και ελευθερώνει τις ψυχές μας από το σκότος και μας κάνει απ' αυτή ακόμη τη ζωή συνειδητά κοινωνούς της αιώνιας ζωής.

Ας μη στηρίζουμε λοιπόν την ελπίδα μας μόνο σε κάποιες άλλες εργασίες και αρετές, στις νηστείες δηλαδή ή στις αγρυπνίες ή στον ύπνο καταγής και στις διάφορες άλλες κακοπάθειες, και ας μην καταφρονήσουμε την ίδια την **εργασία των εντολών του Κυρίου**, διότι τάχα μπορούμε να σωθούμε μ' εκείνες τις εργασίες και αρετές, χωρίς την εργασία των εντολών. Διότι αυτό είναι αδύνατο, αδύνατο!

Και ας σε πείσουν οι πέντε μωρές παρθένες (Ματθ. 25:1-12), και εκείνοι που έκαναν πολλά σημεία και θαύματα στο όνομα του Χριστού, που, επειδή δεν είχαν μέσα τους την αγάπη και τη χάρη του παναγίου Πνεύματος, άκουσαν από τον Κύριο: *«Φύγετε μακριά από μένα εσείς, οι εργάτες της ανομίας. Διότι δεν σας γνωρίζω από πού είστε»*.

Και όχι μόνο αυτοί, αλλά μαζί μ' αυτούς και πολλοί άλλοι, που βαπτίσθηκαν βέβαια από τους αγίους αποστόλους και από τους μετέπειτα αγίους, αλλά δεν αξιώθηκαν να λάβουν τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, εξαιτίας της υπερβολικής τους κακίας, ούτε έδειξαν ζωή άξια της κλήσης στην οποία τους κάλεσε ο Κύριος, ούτε έγιναν τέκνα του Θεού, αλλά παρέμειναν «σάρκα και αίμα», επειδή δεν πίστεψαν ότι υπάρχει ποτέ Πνεύμα, ούτε ζήτησαν, ούτε έλπισαν να το λάβουν. Γι' αυτό οι άνθρωποι αυτοί δεν θα μπορέσουν να κυριαρχήσουν ποτέ ούτε στις σαρκικές επιθυμίες, ούτε στα ψυχικά πάθη· ούτε θα μπορέσουν να δείξουν κάποια υπεροχή στις αρετές, διότι ο Κύριος λέει: **«Χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε»** (Ιω. 15:5).

Αλλά παρακαλώ, πατέρες και αδελφοί, ας φροντίσουμε εμείς, με όση δύναμη έχουμε, να αξιωθούμε να γίνουμε από εδώ ακόμη συμμετοχοί στη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, για να επιτύχουμε και τα παρόντα και τα μέλλοντα αγαθά, με τη χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στον οποίο ανήκει η δόξα στους αιώνες. Αμήν.

(Από το βιβλίο: Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου Έργα, Λόγος όγδοος (απόσπασμα), σελ. 140. Μετάφραση Κωνσταντίνου Γ. Φραντζολά. Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 2017)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)